

African Immigrants in Tel Aviv, With a Touch of Missy

February 6th, 2015

By Galia Yahav

תערוכה

למאטיס יש את האמש בבטן

בתערוכתה מנסה זוויה צ'רקסקי לשקם סגנונות עבר ולהפוך את האימועדוכות לערך. אבל הדמויות הסכמטיות והצבעוניות השטוחה לא הופכים אותה למחדשת שפה

ושם העכדת.

גליה יחב

ניתן להבטח את נושא התערוכה כה בינונית כפריז, פרוז כלונסקי, לונסקי כניגרה, שכן צ'רקסקי מצוירת בעיקר את חיי השוחרים במתחים אלה (נוספים): עובדי עירייה בשכפצים והורים, משפחה בבייתם – הילדה מודדת נעלי ביתה שלה עד כה. אולי משום שמינון הקריקטורה הפוליטית קטן, ננטש גם הטון העוקצני שאפיינו רבות מיצירותיה הקודמות. דווקא משום כך, התערוכה מעלה בעיקר שאלות ותהיות. צ'רקסקי ביקרה בפריז ויצירה את מראות העיר. התערוכה היא במידה רבה תוצאת הביקור הזה, מחולקת לצוירים שמן פיצורטיים גדולים ולרישומים קטנים, מעין נקודות ומתחים כנושים וצבעי מים, כולם מושגה החולפת. על כולם התייחסו בחיות, לצד תאריך

זוויה צ'רקסקי, "התופרת הייפיה", 2014

לשדה הייצור, כמו גם את זו החברתית הביקורתית, להחזיר למה שהפשה בצורה ציור, לאקדמיים נטעם של פעם. בשנים האחרונות לקחה על עצמה את תפקיד משקבת סמכות היצור ומחזירה עמדה ליושנה. מזה זמן היא מקומת סדרים מסורתיים כשורה חדשה. והו סדרים של ציור שמנות מהדור העכשווי בענייני, מנחה של חורה אל ציור ציור לכאורה שהוא גם ציור טיפוש (בפרפרזה על דוואס) ואל ערכים פורמליסטיים (קו, כחם, קומפוזיציה, צבע, טקסטורה, אורך, דלי לוח) כקריטריונים מרכזיים לכתיבתו.

והו אבנוריוזים לא מתגלגל, שבע רצון אפילו ברצון זה. ליוס מחדש את האחוזים וקובצות: מנות ברענן, היא אף מכוננת מחדש את דמות האמן לא רק כאוטונומי אלא אפילו כאוטונומי כולו פנים המתבונן הרוצה, מתנסה וטוען, כמו לא היה אוכל לנטאם ולפנת בלחצים, כאילו הסר בייטיסיות שלו לא התארגנה באמצעותם אלא באור דרך מוסד טיח טחורה של לימוד עצמי. סיומם, לימוד בחירותה של קבוצת הברת שלה.

היא היא אכן ציירת מחדשת שפה או שמה פשוט נאחוז בקצונ שאבד עליה הבלח?

בעיה אחת היא צ'רקסקי לא ממש עומדת בתוריה ותקן של העולם האקדמיסטי אליו היא שואפת – הדמויות שלה סמכי טיות, הצבעוניות שטוחה הפטיס פקטיכות צפויות עד בגללות. על דיוק אבנוריוזי אך מה לדבר בכמה מקרים הקומיקס. גובר על הברז מיות והנפחיות הייאליסטיות – ביחוד, מה לעשות, באור המפ' שעות. למשל, רגלי האנשים שלה הן קווים אלכטוניים הנפני שים באמצע הגוף, ביניהם נשר לש ריק, בלי בשר, נפה, חבלה, גבעה, חריץ, משרטטים כחללי לים, כממורורים.

בעיה נוספת היא השאלה המרחפת מעל המפעל הציורי הזה – לשם מה לשקם את סגנון גות העבר המעובלים, והאם העי דכון שלהם להיות מתאבנים בתחן? מקודת כמגריים? ואם כן, מה אומרת צ'רקסקי על כלכלת החי רבות שהפכה אותם (כמו את הפ' דולטריין של תחילת המאה הע' שרים) למושא ציור אקוטיים? קל להבין מנין התשוקה לציור המתנגע לתקנות מחייבות. היא נובעת מהמצב המעיק והמחיש של האמנות כיום, מצב קפוא ומ שתק של עורף היסטוריה, ועוד, המי המאפשרת הכל'הילך נוטה, המי נשלת את הציירה מכל מכל של כנות וישרה. לא כמות ככלל של תרון התורה המפולחת לתמימות יניב תשובה תקפה לאורך זמן. בר גע הוא שלב ביניים של פאן קליל לאהובי הואנה.

גמה להזמנת הבנה. דמותה הנמה משרטטת ממש באודליסק, שפחת זוכית הרוכנת בין כסותה, וילאות וכדים, נצויים ארטיים של שפע רה כאן מגיע לשיאו המאטיסיו של צ'רקסקי – יקדים ממילא כריכים מחצויים, בצמחיה הממסוגרת בחלונות ובאורמנטיקה העשירה, בשמות ההיים הפיגורטיבית העליות של הצעירים, המסומנים כקווי מתאר נחוצים ובצבעוניות בסיסית. החדר שבו התופרת מצויה חוזר בכמה צוירים נוספים, כל פעם מתרדשת בו כצינה בינית אחרת. בציור זה מתקיימת אבליגה כרוחה למלא כחה של האמנית עצמה, הולמת אך לצייר על פי דוגמאות, מהת כוננות העתקה.

קל להבין מנין התשוקה לציור המתנגע לתקנות מחייבות. היא נובעת מהמצב המעיק והמחיש של האמנות העכשווית

על גדות הגתר ובשאר מלכותות התיירים, רפרודוקציות זועה לצד פוסטרים של ארית פיאן, מין ריבועי-האי צחורניים עוטסי אורחה ומשיכות קולמוס מגייריסטיות, בהם אנשים הם צלילות מפוחמות, שקוים ישרים חוצים אותם (ארטיקטורה) וק ורים מתקלים מיתמרים מעליהם (ענפי מעצים), אקוורל לא משחורה, חסר תנופה, מאומץ וכלי אורח אשר גם כשהוא מתאר דרך הוא מתקבל כתפנים דחוס.

והי טגנון של ציור שטגני בורנג מאירש המתאר צווארון כחול שורק להנאתו, שמה כחלקי, הי את חיי, ציור צרצוני המתהדר ברני שות הומניסטי. לרגעים, במש אפשר להבין את הציירת הובשת כובעת ברט, מפומת שטגון ומעתיקה יצירות מופת בלוב, כנראה אצל הובכים לא מעדכנים. והה העיין – צ'רקסקי מחפשת דרך להפוך את האימועדוכות לערך ביקורתי תקף. לידה, נוסח הציור הזה ניצב אל מול התאורטיציה המופרזת של הציור העכשווי, כביטוי לשאט הנפש האמנותי מן החברה להתעקש ולחדש את השפה, ומהדחחות הנפשית המלורה את השכלול המלאכותי הברוד בנה.

צ'רקסקי החליטה לפני זמן-מה לנטוש את מה שהפשה כאמנות קונספטואלית אירובית, כולה מר דעות עצמית מירת והצעות מטא

על הספקטרום המאטיסי. הציור המרכזי (יש לו גם גרסת רישום) הוא של "התופרת הייפיה", וי ישנה שנת ישרים, ידיה תחת ראשה, סרט מדידה כרוך על צווארה, סכינה בידים בדוגמאות טקסטיל צבעוניות ועי ליות, מעליה לוח שנה נוצרי. סטיקר Love Jesus אולי, מצד התפירה דוממת, עיתון אופנה פתוח באמצע, ממנו נלמדת חדר

הנענוע לתקנות הרישומים עשויים כמתכונת של מוכרות קישויות לרכישה, מאלה הנמכרות בהמוניהם ברכיבים

זוויה צ'רקסקי, "תערוכה חדשה", גליה יחב, שניל המפעל 1 ת"א, שעות פתיחה: ימים 1-7: 19:00-11:00; 7: 14:00-11:00; שבת: 13:00-11:00. יום ב' בתמוס 7.2 ת.א